

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

ГЊИЛАНЕ, ОКТОБАР 1996.
БРОЈ 221 ГОДИНА VII

ЈЕДИНИ НАЧИН ДА СЕ СПАСЕ КОСМЕТ

МИЛОШЕВИЋ МОРА ПАСТИ!

Слободан Милошевић је обећао да ће се на Косово и Метохију вратити 100.000 Срба до краја 1991. године, да "нико неће да нас бије", да "ово није на продају", да су страни посматрачи у Републици Српској и Републици Српској Крајини окупатори, да ће Савезна република Југославија (по Венсовом плану) бити гарант слободе и мира Србима у Крајини, и да ће војнички интервенисати уколико их усташе нападну, да Срби са обе стране Дрине треба да живе заједно да се Косову и Метохији и Војводини никада неће вратити аутономија, по уставу из 1974. године, да ће се обрачунати са криминалом у Србији, да се Устав мора поштовати, да ће национални доходак по глави становника бити 10.000 долара, да се "Србија сагињати неће"?

А шта је од обећања испунио? Ништа!

Зато, због, свега што нам је као народу учинио, и он и његова партија морају да оду са власти!

Др Војислав Шешел

СПЕЦИЈАЛНО ИЗДАЊЕ

ФИЛИП СТОЈАНОВИЋ, кандидат Српске радикалне странке за одборника Скупштине општине Гњилане и кандидат за посланика на изборима за Веће грађана Савезне скупштине у изборној јединици ВРАЊЕ – 26

БАЛКАНСКИ КАСАПИН ОДСЕЦА КОСМЕТ

Моја робија у гњиланском затвору само је зрно песка на путу голготе српског народа од Крајине до Космета, од "Нико не сме да вас бије" до "Изволите, удрите!"

Филип Стојановић је рођен у селу Шилово, недалеко од Гњилана. Стојановићи су староседеоци Космета, а ни Филипово ангажовање у Српској радикалној странци није новина у овој породици-пре Другог светског рата све виђеније мушке главе породице Стојановић биле су у ондашњој радикалној странци. Ожењен је, супруга Радмила је наставник српског језика. Имају двоје малолетне деце. Много је везан за своју породицу, како каже, међусобно се допуњавају и само тако, сви заједно, идеално функционишу.

Његов најтежи тренутак у животу проистекао је управо из те чињенице. Када је робијао два месеца у гњиланском затвору, због неосноване пресуде у лажираном судском процесу, у познатом "Случају Гњилане", мучила га је највише баш та насилна одвојеност од најдражих.

По професионалном питању Филипове жеље и животна стварност као да су увек били у раскораку, он је желео једним, а живот га је увек усмеравао другим правцем. Прво је завршио Вишу педагошку школу, а затим и Филозофски факултет, међутим судбина је имала друге планове са Филипом – сада ради као савезни посланик.

Са садашњим послаником и уједно кандидатом за исто место у Већу грађана Савезне скупштине разговарали смо у Београду, после редовног састанка Извршног одбора Српске радикалне странке, који је одржан у седишту Странке, у Француској 31.

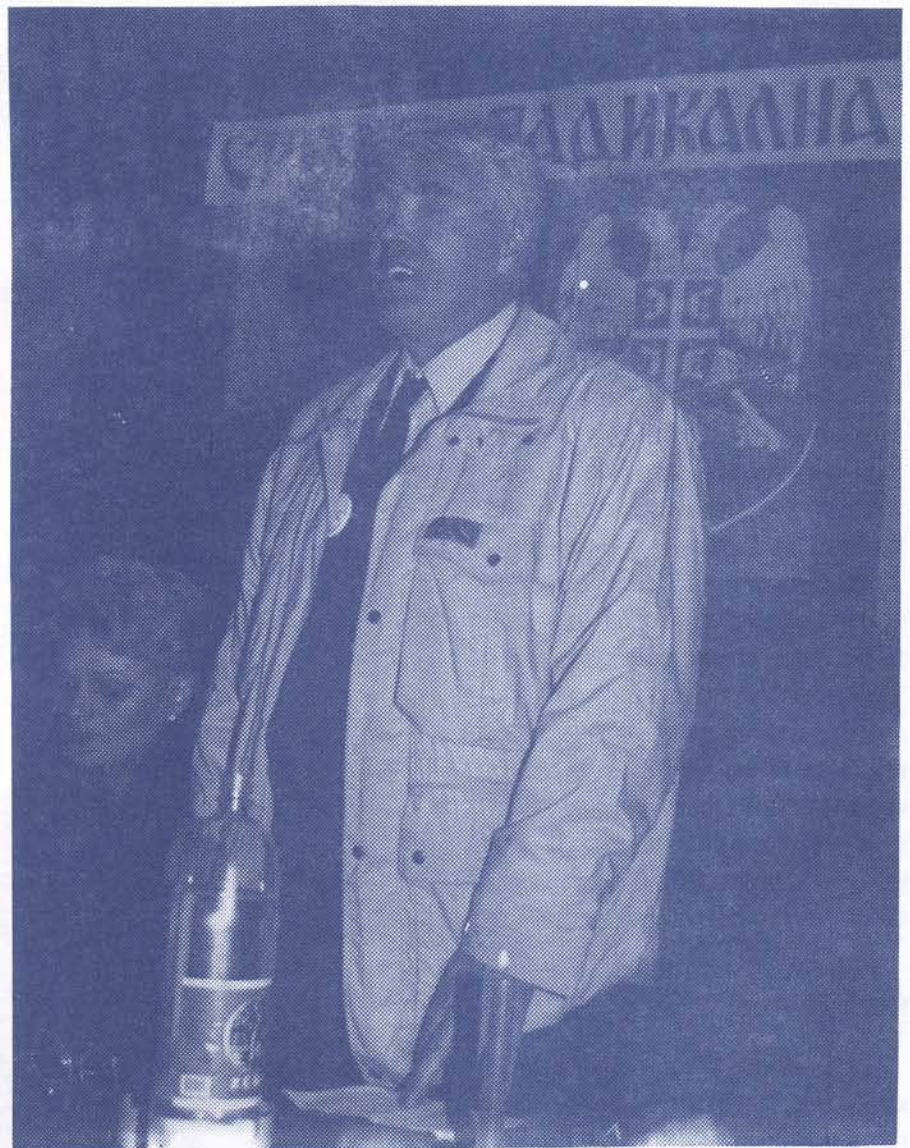
"Случај Гњилане"

Одлично познајете Гњилане, а социјалисти су вам недавно "омогућили" да упознате и једино место у свом граду које до тада нисте обišли-гњилански затвор. Како вам се чини?

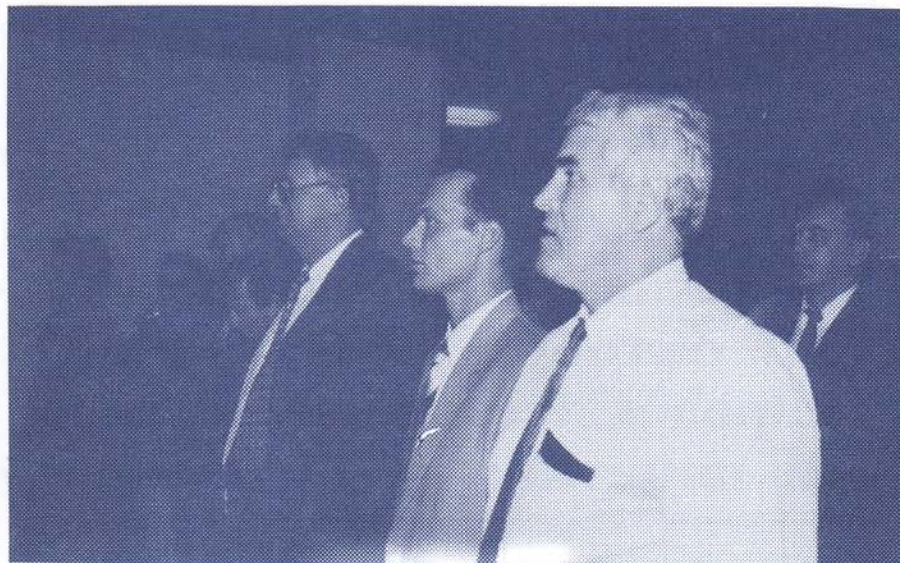
Хвала им на томе и настојају да им вратим услугу што пре. Али не на исти начин, да нас осуде на правди Бога, ми српски радикали гарантујемо поштено и непристрасно суђење свим послушницима режима који су организовали овај циркус. Митинг су забранили, ми смо то поштовали

без обзира колико је то био чисто диктаторски хир, без имало везе са демократијом. Штетали смо, ваљда смем да прођем својим градом са својим колегама и пријатељима. Нити смо кога провоцирали, нити смо држали било какве говоре. А тек суђење... Никад нећу заборавити сузе моје же-

не и мога сина када су ме после изрицања пресуде спроводили из суднице. Као да сам некакав разбојник, криминалац, а не домаћин и отац. Те сузе не само да нећу заборавити него немам права ни да их опростим. Милошевићу пре свих, због оног његовог "Нико не сме да вас бије" са којим је све почело, а сада се завршава овако. Моје робијање је само зрно песка на путу Голготе којим пролази српски народ, од Крајине до Космета. Толико о томе како нико не сме да нас бије.

Филип Стојановић кандидат Српске радикалне странке у изборној јединици ВРАЊЕ – 26

Српски радикали др Војислав Шешељ, Драшко Марковић и Филип Стојановић, за време судског процеса поводом инцидента који је изазвао Радман Божовић у Савезној скупштини

Двоструки режим

Др Шешељ, председник Српске радикалне странке са којим сте проводили затворске дане, познат је по свом спартанском начину живота. Је ли те навике пренео и на вас остале затворенике?

Морам да кажем, а верујем да ми мој председник то неће узети за зло, да смо сви тамо у затвору, и Томислав Николић и осталих шест радикала живели под два режима. Нормално, под затворским и под будним оком Војислава Шешеља. Водио је рачуна да се уредно бавимо гимнастиком, да пре осталих затвореника устајемо и исто тако идемо на спавање. Сада, кад анализирам то време, видим да је био у праву када је овако организовао, испланирао наш дневни распоред. С обзиром да смо као политички затвореници одбијали радне обавезе, дан би нам био предугачак без ових планских активности.

Оснивач и издавач
др Војислав Шешељ
Генерални директор
Александар Стефановић

Главни и одговорни уредник
Синиша Аксентијевић

Заменик главног и одговорног уредника
Огњен Михајловић

Редакција
Рајко Горановић, Момир Марковић,
Мирослав Васиљевић, Наташа Јовановић,
Јадранка Шешељ, Дејан Анђус,
Александар Вучић, Рајко Бурђевић,
Драгољуб Стаменковић,
Коста Димитријевић

Секретар Редакције
Љиљана Мијоковић

Карикатуре:
Синиша Аксентијевић

Тираж: 2000

Штампа
штампарија "Барекс"
Пастерова 2, 11000 Београд

То његово искуство је, очигледно, плод његовог вишегодишњег робијања по комунистичким тамницама.

Радикализам у генима

Како сте постали радикал?

Већ сам имао неке, да тако кажем, генетске предуслове. У породици из које долазим било је неколико радикала у оно Пашићево време. Ипак, пресудну улогу за моје учлањење, одиграла је појава Војислава Шешеља. Приметио сам код њега нешто што већини обично промакне. Свиђало ми се то што не користи стране изразе у свом излагању. Поштовао је наш језик као што то треба сваки Србин. И данас је језик већине, па чак и мој колико год да се трудим, пун увозних фраза које су увели комунисти, прво у своје испране и бесконачне реферате, а затим, преко медија и у живи, говорни језик. Осим тога, до дана данашњег, није изгубио ни мрвицу од оне енергије са којом је кренуо у обрачун са комунизмом. За моје познанство са др Шешељем везан је и један помало необичан догађај. Када сам кренуо на први договорени састанак, да га први пут лично видим, украден ми је аутомобил. Када сам са кључевима у рукама изашао из куће, видео сам да је нестала моја "Лада", тако да ми и данас моји пријатељи у шали спомињу да ме је ово познанство скупо коштало.

Изволите, само удрите

Живот на Косову и Метохији је далеко озбиљнији. Оно што је најгоре је неизвесност, несигурна будућност овог најужнијег дела српства. Sprema ли се Космету као и Крајини нека "Олуја"?

Одговор на ово питање се зна у метеоролошкој станици која је недавно отворена у Приштини. Мислим

на Амерички информативни центар, наравно. Милошевићеве намере су познате, само је у питању технологија којом ће их спровести. Косово и Метохија, нарочито Срби који овде живе, већ су му одавно постали баласт у његовој политици испуњавања туђих жеља. Исто као што су се решили и Републике Српске Крајине и добродела Републике Српске, тај безосећајни човек и његова поремећена жена издаће Космет само да би њихова династија продужила владавину. Замислите само какву сам реченицу прочитао ових дана у дневној штампи: "У спровођењу америчких интереса сви смо равноправни". То је изговорио Милошевићев курир Душан Михајловић којег је послао у Америку да за њега продаје српске земље и главе. Дакле, Милошевић равноправно са туђинима ради за шиптаре. Успео је да се избори за ту равноправност, ето колико је ниско пао. Та "равноправност" се још увек зове велележаја и могу да је назову или маскирају како хоће, али сви Срби, нарочито ми овде на Космету, су свесни да смо предати у руке шиптара и Американаца, уз свесрдну помоћ Милошевића. Сада присуствујемо финалу једне политике која је почела са "Нико не сме да вас бије", да би се завршила са "Изволите, само удрите". Милошевић је бездушно искористио наше страдање да би се наметнуо свим Србима. Сада, када нас је искористио, шутнуо нас је као стару крпу. И није важно да ли ће шиптарима дати аутономију или републику, то су само прелазни облици за њихово присаједињење Албанији. А шта ће бити са нама, Косметским Србима, то му није важно, у најбољем случају наша судбина ће за њега бити само краткотрајна неургодност. Због које ће само да подригне. То смо видели већ превише пута до сада.

Слободан проток

Ипак, признајете да је шиптарска масовност Србе довела готово у мат позицију. Како то, конкретно, мисли да реши Српска радикална странка?

Не зовемо се ми за цабе радикали, значи све решавамо радикално. Није наш председник тек тако говорио о четницима као о прелазном решењу. Док сви шиптари без држављанства не пређу у Албанију. Нису ти четници из маште, то су момци из обе западне српске републике који иза себе имају четири-пет година ратног искуства. Не би њима нико могао да поставља заседе као голобрадим милиционерима. Терористи који сада пуцају по Космету само се играју рата и не дао им Бог да осете прави. Ту бројке губе сваки смисао, рат је нешто друго. За пример ћу навести јединицу војводе Василија Видовића из Илијаша. То наше четничко место, да не кажем село, сахранило је у борби прса у прса, пола централне Босне, са свим муџахединима из Пакистана и Авганистана. Сада их је

Српска радикална странка представља се на II програму РТС-а у недељу, 20. октобра 1996. године, са почетком у 21 час и 50 минута.

Учествују: Др Војислав Шешељ, Томислав Николић, Маја Гојковић, Јоргованка Табаковић и Александар Вучић.

ИФОР ставио на листу тражених, а ето Американци ових дана одлазе, а они остају, у својим кућама где их је ИФОР могао потражити у било које доба дана или ноћи. А није се усудио, што довољно говори да четници нису ни најмање безбедне особе. Ако Милошевић падне с власти, пашће и граница на Дрини – и ето слободног протока робе и четника. А да не говорим колико у Србији има добровољаца које је Милошевићев режим злоупотребио, и који су огорчени стањем у Србији много више од осталих грађана. Читава ова ситуација може се упоредити са ситуацијом у бившој, предратној БиХ. Тада су Срби коалицијом Хрвата и муслимана сведени на мањину и доведени у готово безизлазну ситуацију. Наравно, ово није позив у рат, на Космету има доста шиптара које занима властити посао и који су у суштини лојални грађани Србије. Зато би присуство једне одлучне правне државе охрабрило ове и разоружало агресивне шиптаре. У истинској правној држави сви они које занима чаштан посао од којег може да се добро живи, нашли би подршку и ослонац, тако да би у њиховом економском благостању брзо био сужен простор за сецесионисте. Осим тога, овде су сви дубоко свесни, признали то или не, да се у Србији може лепше живети. Под условом да се што пре реши-мо комуниста и њихове пљачкашке економије.

Француски пример

Посебан проблем је "бела куга" која већ деценијама хара у српском народу. Имате ли и зато решење?

Такав проблем је пре 35 година имала и Француска, ако су они успели да га реше, не видим зашто и ми то не бисмо могли? Они су то решили тако што је, практично, држава преузела на себе издржавање сваког трећег и сваког следећег детета. Истина да су Французи далеко богатији од нас, али држава увек може да нађе неки систем повластица који је не би превише коштао, од бесплатног превоза до образовања, а који би заузврат стимулисао рађање већег броја деце. То само у прво време, касније, када у економски ослобођеној земљи држава створи јачи буџет, такве породице

ЦЕНТРАЛНИ МИТИНГ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНKE одржаће се у четвртак, 31. октобра 1996. године испред Савезне скупштине са почетком у 17 часова

могле би се и директно финансирати. Тврдим да би се резултати видели већ за десет година или коју годину мање. Зато данас француски либерално оријентисани интелектуалци могу да се згражају над протривањем Арапа или африканаца. Чисто француску популацију нема шансе да угрози ни једна уселеничка, па таман да рађају и по десеторо деце.

"Срби" И Срби

На политичкој сцени Србије постоји још једна већа структура која ће се појавити на изборима. Какве шансе дајете коалицији "Заједно"?

А какве они шансе дају Србима? У свим њиховим јавним излагањима

нема места за Србе са Космета, ми смо им задња рупа на свирали. Ако спомену Космет, то је само зато да похвале Милошевићеву и Руговину сарадњу. Шта, уосталом, једна Весна Пешић може да понуди Србима, овде нарочито. Може, али све најгоре. Удруживањем са таквим као што су она и Вук Драшковић у очима обичног света истерани су на чистину оба демократа, и Ђинђић и Коштуница. Народ је одавно знао какав је онај трећи "демократ", још се памти када је као млади удбаш јахао попа. Такви људи, који су само из маркетиншких разлога повремено покушавали да се прикажу као српски патриоти, никада не могу бити конкуренција Српској радикалној странци. Ми, српски радикали стекли смо углед у народу зато што држимо реч, што се чврсто држимо наших ставова, наших идеала, од самог почетка вишестраначја у овој земљи, па макар нас то коштало и затвора. Нама се може веровати јер све што смо предвидели, то се и обистинило. Више се и не сећам колико је времена прошло од када смо најавили да ће Милошевић потписати све што се од њега тражи. Све ово што се данас догађа, сви ови његови уступци Ругови, само су покорно спровођење оног што је потписао у Дејтону. Када заврши са Србима овде, на реду су продаје Старе Рашке и Војводине. Али, грдно се вара ако мисли да ће своје наредбодавце да умилостиви ако све то обави. Као што је рекао др Шешељ: "Последњи скалп за Клинтоним појасом биће Милошевићев". Само, нама Србима биће то слаба утеха ако изгубимо своје територије. Зато су ови избори можда и последња прилика да Милошевића зауставимо у његовом походу. Да српски радикали поправе рушевине које је оставио иза себе.

Време је!

Огњен Михајловић

